

[Margrete Auken]

Begrundelse

Da alle taler om, at en eventuel motorvejsbro over Øresund skal brugerfinansieres, vil det være nyttigt at få oplyst, hvad det er for en trafikudvikling, der skal sættes på, hvis det skal give mening.

Svar (18/4 90):

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Den årlige personbiltrafik over Øresund er i dag på ca. 1,8 mio. Heraf overføres 0,3 mio. på ruter uden for H-H-linjen. De tilsvarende tal for lastbiler og busser er ca. 350.000 og 70.000 køretøjer.

I rapporten »Faste Øresundsforbindelser« udarbejdet af det danske og det svenske Øresundsudvalg i 1989 er biltrafikken i 1995 over Øresund ved en kombineret vej- og baneforbindelse mellem København og Malmø skønnet til 2,6 mio. personbiler og 0,6 mio. lastbiler og busser. Heraf forventes ca. 2,0 mio. personbiler og ca. 0,4 mio. lastbiler og busser at ville benytte den faste forbindelse. Det er trafikmængder, der f.eks. svarer nogenlunde til den trafik, der i dag er på hovedlandevejen mellem Esbjerg og Varde.

I forhold til forventningerne til biltrafikken over Sundet i 1995 uden en fast forbindelse er der ved en kombineret forbindelse antaget at ske en vækst på ca. 25 pct. i antal personbilrejsende.

Væksten stammer dels fra overflytning fra færgeruter uden for Øresund, dels fra ny trafik mellem Sverige og Danmark.

En ren motorvejsforbindelse indgår ikke i regeringens planer for en fast Øresundsforbindelse og er ikke medtaget i den seneste Øresundsrapport. Det gør derimod en kombineret forbindelse. Der er ikke ved en sådan forbindelse taget stilling til fordelingen af omkostningerne fra kyst til kyst mellem vej- og banetrafikken.

Forudsættes imidlertid:

- at vejtrafikken skal bære omkostninger svarende til anlæg af en ren vejforbindelse,
- at banetrafikken kun skal betale de marginale omkostninger svarende til forskellen mellem en kombineret forbindelse og en ren vejforbindelse, og
- at brosekskabets takster i princippet svarer til de nuværende færgetakster,

kan det skønnes, at de ovenfor omtalte prognoser for biltrafikken ved en kombineret forbindelse er mere end tilstrækkelige til at sikre en 7 pct.'s realforrentning af de investerede midler. Der er her forudsat en tilbagebetalingsperiode på 30 år.

Spm. nr. S 755

Til kulturministeren (5/4 90) af:

Lysholm Christensen (KRF):

»Finder ministeren det berettiget, at Koda og Gramex fortsat har monopol på administration af fremstilleres og kunstners rettigheder i henhold til ophavsretsloven?«

Begrundelse

Koda og Gramex har gennem en årrække haft monopol på denne administration. En sådan monopolstilling udelukker en reel konkurrence på området. En fastholdelse af denne monopolstilling er efter spørgsmålsstillerens opfattelse uberettiget, og den er næppe i overensstemmelse med regeringens politik i øvrigt.

Svar (19/4 90):

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Efter § 8, stk. 1, i lov nr. 40 af 14. februar 1935 om Det Kongelige Teater og om oprettelsen af en kulturel fond kræves der bevilling fra kulturministeren til erhvervsmæssig eller andelsmæssig forretningsvirksomhed, hvorved en person, institution eller sammenslutning som repræsentant for indehaveren af komponistretten eller som kontraktmæssig indehaver af denne ret afslutter kontrakter om offentlig fremførelse af et beskyttet musikværk. Med hjemmel i § 8, stk. 1, har der siden 1935 været meddelt Koda eneretsbevilling til at opkræve vederlag for offentlig fremførelse af beskyttet musik. For at sikre, at Koda ikke misbruger sin eneretsposition, er det i bevillingen blandt andet bestemt, at Kodas tariffer skal godkendes af Kulturministeriet.

Efter ophavsretslovens § 47, jf. lovbekendtgørelse nr. 453 af 23. juni 1989, har såvel fremstilleren af grammofonplader m.v. som de udøvende kunstnere krav på vederlag, når pladerne anvendes til lydradio- eller fjernsynsudsendelse eller i erhvervsmæssigt øjemed bruges ved andre offentlige fremførelser. De udøvende